

Retsudvalget (2. samling)
REU alm. del - Svar på Spørgsmål 669
Offentligt

Retsudvalget (2. samling)
REU alm. del - Svar på Spørgsmål 70
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

JUSTITS DEPARTMENTET
Lovafdelingen

Dato: 7. januar 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0434
Dok.: LOJ41143

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 70 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. december 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 70 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren, blandt andet under henvisning til TV2’s program LPS den 20. september og den 27. september 2007 vedrørende vold mod dommere og Ekstra Bladets artikel Vold og kaos på fodboldbanen den 8. oktober 2007, redegøre for, hvor høje straffe der gives for vold mod dommere, om sagerne dømmes mildere end anden form for vold, samt i hvilket omfang byretterne i sager om vold mod fodbolddommere generelt idømmer mildere straffe end landsretterne, og vil ministeren anmode Rigsadvokaten om at se på problemstillingen?”

Der henvises til, at der på det seneste er konstateret en stigende tendens til brug af vold og trusler mod fodbolddommere. Disse trusler kommer fra spillere, forældre, trænere og tilskuere, hvilket er helt uacceptabelt. Det er spørgerens opfattelse, at dommere er fredede og aldrig må antastes og overfaldes, og det bør have alvorlige konsekvenser i form af hårde straffe, hvis det alligevel sker. Desværre er der mange eksempler på, at byretterne og landsretterne er uenige om strafniveauet, og at byretterne ofte blot idømmer en betinget straf.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

”Jeg har med henblik på at belyse strafniveauet gennemgået en række afgørelser vedrørende vold mod fodbolddommere og vold mellem deltagere i sportskampe, som er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen (UfR) og Tidsskrift for Kriminalret, samt en (endnu) utrykt landsretsdom.

Nedenfor beskrives strafniveauet og eksempler på konkrete domme, således at sager, hvor overtrædelserne er begået mod dommere, beskrives først. Herefter beskrives de sager, hvor volden er begået af og mod deltagere i kampe.

I de sager, som jeg har gennemgået vedrørende vold mod fodbolddommere, er der udmålt straffe i niveauet fra dagbøder til fængsel i 40 dage.

Som eksempel herpå kan nævnes UfR 1996.4 V, hvor den tiltalte, der var anfører for et fodboldhold, var utilfreds med, at en spiller på tiltaltes hold fik gult kort, og nikkede dommeren en skalle, hvorved han faldt om på jorden. Byretten fastsatte straffen til betinget fængsel i 40 dage og en tillægsgøde på

4.000 kr. Retten lagde vægt på, at volden var udøvet under en sportskamp, hvor deltagerne ofte kom i fysisk kontakt, og at volden var udøvet i affekt. Der var dissens for at gøre straffen ubetinget henset til, at volden var udøvet over for en person, der ledede kampen.

Landsretten fastsatte straffen til fængsel i 20 dage, idet retten på den ene side lagde vægt på, at volden var begået af en spiller i forbindelse med en fodboldkamp og derfor må bedømmes med den iver og spænding, der kan gribe spillerne, og på den anden side lagde vægt på voldens karakter og på, at volden ikke var begået mod en anden spiller, men mod kampens dommer uden rimelig anledning, og således gik langt ud over, hvad der kan betragtes som led i fodboldkampens gennemførelse. Der fandtes ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Herudover kan jeg nævne UfR 1996.178/2 Ø, hvor en fodboldspiller forsætligt var løbet ind i dommeren, der væltede. Byretten fastsatte straffen til 10 dagbøder af 300 kr., idet retten på den ene side lagde vægt på, at volden blev udøvet i ophidset stemning, og på den anden side, at volden var udøvet mod en fodbolddommer under dennes varetagelse af sit hverv. Landsretten stadfæstede dommen.

Endvidere kan jeg nævne UfR 2006.379 Ø, hvor en fodboldspiller under kampen havde tildelt dommeren flere slag i ansigtet med knyttet hånd samt et spark på kroppen. Byretten fastsatte straffen til fængsel i 30 dage, der blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste. Landsretten forhøjede efter karakteren af voldsudøvelsen straffen til fængsel i 40 dage. Da volden var begået over for en fodbolddommer som følge af dennes udøvelse af sit hverv, fandtes der ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Endelig kan jeg nævne, at Østre Landsret den 11. december 2007 afsagde dom i en sag, hvor en tilskuer var løbet ind på banen under en landskamp og havde forsøgt at slå dommeren. Byretten fastsatte straffen til fængsel i 30 dage, der blev gjort betinget, idet retten lagde vægt på, at der havde været en massiv omtale af sagen og tiltaltes person i offentligheden, hvilket havde store personlige omkostninger for tiltalte.

Landsretten fastsatte straffen til fængsel i 20 dage, idet retten anførte:

”Hensynet til, at sportskampe kan gennemføres uden indgriben fra udenforstående over for deltagerne i kampen og ikke mindst kampens dommer, må tillægges betydelig vægt ved fastsættelsen af straffen. Generalpræventive hensyn taler derfor stærkt for anvendelse af ubetinget straf for voldsudøvelse fra udenforstående

over for dommere eller deltagere i sportskampe. [...] Der er således, uanset tiltaltes gode personlige forhold og de personlige konsekvenser, sagen i øvrigt har haft for ham, ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget, herunder ej heller med vilkår og samfundstjeneste.”

I de sager, som jeg har gennemgået vedrørende vold mellem deltagere i sportskampe, er der udmålt straffe i niveauet fra dagbøder til fængsel i 40 dage.

Som eksempel herpå kan nævnes UfR 1985.207 H. Den tiltalte havde tildelt en medspiller i hvert fald et knytnæveslag i ansigtet, hvorved denne pådrog sig dobbeltsidigt underkæbebrud og tandfrakturer i to kindtænder. Højesteret fastsatte straffen til hæfte i 10 dage, da volden var udøvet under en fodboldkamp og således må bedømmes med baggrund i den iver og spænding, som kan gribe spillerne, hvorfor der fandtes at foreligge forhold af undskyldende karakter.

Herudover kan jeg nævne UfR 2004.951 Ø, hvor den tiltalte, der tidligere var straffet for vold, under en ishockeykamp havde tildelt en modspiller et hårdt slag i baghovedet med en ishockeystav, hvorved modspilleren mistede bevidstheden og faldt om på isen. Retten fandt, at der var tale om et legemsangreb af særlig farlig karakter, selv om forurettede var iført en ishockeyhjelme. Straffen blev fastsat til fængsel i 20 dage, idet der blev lagt vægt på, at volden fandt sted under en kamp og således må bedømmes i lyset af en sådan kamps tætte og kontante karakter.

Sammenfattende skal jeg herefter bemærke, at det er vanskeligt præcist at angive straffniveauet for vold mod fodbolddommere. På baggrund af de nævnte domme må det dog antages, at udgangspunktet, som det er tilfældet for andre sager om vold, er ubetingede frihedsstraffe, samt at vold mod dommere generelt straffes hårdere end vold mellem deltagere i en kamp.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Rigsadvokaten, og finder på den ovenfor anførte baggrund ikke anledning til at overveje særlige initiativer på området.